

Program: Za kwadrans ósma – program do wychowania przedszkolnego

Autorzy: Bożena Paździo, Magdalena Klabacha-Lica, Wioletta Majewska, Renata Paździo

Temat kompleksowy: Jesień wokół nas

Temat zajęć: Skarby jesień.

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI DZIECKA:

1. Zadanie: *Dzieci konstruują ścieżkę sensoryczną. Do kartonów po butach wsypują posegregowane „skarby jesieni” i ustawiają buty jeden za drugim, tak aby tworzyły ścieżkę. Chętne przedszkolaki pokonują boso ścieżkę, przechodząc z kartonu do kartonu.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować realizację ćwiczenia do możliwości dziecka z dysfunkcją ruchu oraz dysfunkcją wzroku, np. zorganizować pomoc koleżeńską podczas zabawy.

2. Zadanie: *Dzieci mówią o swoich odczuciach po wykonaniu ćwiczenia „Ścieżka w lesie”.*

Zadanie: *Dotykają „skarbów” dłońmi, mówią o swoich wrażeniach dotykowych.*

WSKAZANIA:

- Podczas wypowiedzi ustnych należy dostosować tempo pracy do możliwości dziecka z dysfunkcją artykulacyjną poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi i reakcji, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.
- Z uwagi na wolne tempo pracy dziecka ze SPE należy wydłużyć limit czasu przeznaczonego na wykonanie zadania. Dla ułatwienia zrozumienia treści nauczyciel może zadać pytania pomocnicze.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

Realizacja zadania: *Dzieci naśladują spacer, maszerując po okręgu, przeskakują obunóż kałuże, robią długie kroki, omijając gałęzie.*

WSKAZANIA:

- Można zaproponować wykonanie ćwiczenia w parach. W trakcie dobierania par trzeba uwzględnić czynniki warunkujące ich właściwy dobór – umożliwiające uczestnictwo dzieci ze zróżnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz zrealizowanie zadania. Należy także zadbać o właściwą atmosferę pracy w parach – atmosferę wsparcia sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnego realizowania zadań.
- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji dziecka niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.

- Dziecko zdolne można zaangażować do pomocy koleżeńskiej.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji w grupie dzieci motywować dziecko ze SPE do aktywności, stosując metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, zachęcać do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego ze zdobywaniem nowych wiadomości i umiejętności, zachęca do podejmowania kolejnych wyzwań.
- Przy ocenie dziecka ze SPE ważne jest, aby zapewnić przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie zajęć na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez dziecko, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do dzieci są właściwie rozumiane przez dziecko z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń oraz wypowiedzi i pomocniczymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z dzieckiem z zaburzeniami ekspresji językowej.